

A
J
N
G
E
L

L O V R O
L A P U H
I o v e w r e c k

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančič

Izdavač:
Zlati ajngel d.o.o. Varaždin
Gajeva 15, 42000 Varaždin
telefon: 042 212 702, info@ajngel.hr

Za izdavača: Darko Sačić
Urednik i dizajn kataloga: Darko Sačić
Predgovor: Ana Čveljo
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

www.ajngel.hr

PROGRAM PODRŽAVA MINISTARSTVO KULTURE RH

V A R A Ž D I N
9 . - 2 5 . 9 . 2 0 1 6 .

Razmišljajući kako da napišem predgovor za ovu izložbu, a suočena s poteškoćom nesrazmeran između broja izloženih radova i broja znakova koje je pristojno ispisati na papir, a da pri tom ne zamoriš čitatelja, stalno sam se u glavi vraćala na prvi Lovrin rad kojeg sam vidjela. Mr. Mulligan, golemi, u crno obojeni asamblaž, dimenzija 200 sa 120 cm, oduševio me već na fotografiji, prije samog „susreta uživo“. Slojevi i slojevi na podlogu ljepljenog raznorodnog materijala, od akcijskih figurica i igračaka svih vrsta preko češljeva pa do boca, voća, telefonske slušalice, svjetiljke i, završno, jedne stolice. Slojevi ljeplimom i bojom povezanih objekata da bi se dobila gustoća i volumen, izboj slike u prostor te da bi se taj cjelokupni imaginarij svakodnevice povezao u estetski smislenu cjelinu. Umjetničkom vizijom uređen kaos postojanja prikazan kroz predmete kojima se služimo. Slika koja je upila svijet, slika koja je crna rupa svega postojećeg koje nam sad dobrohotno pruža na uvid. Opustošila je tavane, automehaničarske radionice, dječje košare s igračkama, kontejnere za smeće, ulice, odlagališta krupnog otpada, ateljeje i kuhinje i sve što je pronašla usisala je u sebe. Slika koju je „naslikala“ stvarnost, a Lovro je to samo učvrstio na podlogu. Ta, od mnoštva predmeta sačinjena, kompozicija kao da progovara o neredu svijeta i svijesti, kaosu od kojeg otkupljuje tek originalna estetska misao koja posjeduje objedinjujuću snagu i sposobnost da ponudi ispriku za shizofreno fragmentiranu, informacijom – predmetom prezasićenu stvarnost u kojoj obitavamo. Od nje preuzeti i u novu svrhu upotrebljeni objekti – informacije, ili objekti – signali, vanjskog svijeta Lovrinom su intervencijom postali dio jedne, tek naizgled apsurdne, cjeline koja svojom samouvjerenom proizvoljnom postojanošću (drskošću da postane) plijeni pažnju i navodi nas da mislimo o predmetima od kojih su naši svjetovi sačinjeni, o predmetima od kojih smo sami sačinjeni. Motivira nas da obratimo pažnju na detalj, i na detalj onkraj detalja, na neočekivane jukstapozicije koje čas čude i zbunjuju, a čas cinizmom nabijenim apsurdom nasmijavaju i otvaraju cijeli niz pitanja o već spomenutom neredu svijeta i svijesti i mogućnostima iznalaženja vlastitog puta kroz ropotarnicu besmislenih informacija kojima smo izloženi, o pronalaženju smisla u besmislju.

Na takvoj jednoj estetici pretrpanosti i diverzije smisla, a služeći se sasvim osobnom ikonografijom i golemim značenjskim potencijalom u rad vješto umetnuta znaka, Lovro Lapuh gradi svoju osebnju umjetničku priču. Ona nipošto nije jednoznačna ni lako shvatljiva (često joj nije ni cilj fiksirati smisao) već je slojevita, razgranata, intrigantna... Lovrina naracija počiva na izmještanjima značenja pomoću pažljivo postavljenih detalja, znakova i simbola, ponekad i pomoću samog naslova rada. Ona je promišljena igra mogućim smislovima i njihovo umnažanje kroz humor, dosjetku, pažljivo odabranu referencu ili citat, kroz eksperiment i sabotazu očekivanja. Ta igra autora je logično odvela i u eksperimentiranje materijalima, istraživanje mogućnosti gradnje smisla pomoću same materije i/ili ne umjetničkih predmeta uloženi u rad pa tako na najnovijoj izložbi, uz klasična ulja na platnu, gledatelj ima priliku vidjeti i radove nastale u kombiniranoj tehnici, te kolaže i asamblaže. Zamisao je bila podijeliti radove u tri cjeline – slike, kolaži i asamblaži – ali ostaje činjenica da, premda izvedeni u različitim tehnikama i pripadni različitim žanrovima, svi ti radovi dijele ludički smisao za humor, ali i za onaj druge vrste – crni humor, dijele pozivanje na apsurd, estetiku pretrpanosti i postupak nagomilavanja odnosno uslojavanja smisla.

Bilo da je baziran na dosjetci („Magic Bullet“) ili okrenut kritici društvenih abnormalnosti („Journey Against the Current“, „Growing Conspiracy“) rad Lovre Lapuha uvijek traži da razmislimo, zapitamo se... Traži da se suočimo s ravnodušnošću u nama samima i raskrstimo s njom. Kako je sam zabilježio u tekstu za jednu prijašnju izložbu „Osjećam potrebu ukazati na današnju surovu stvarnost. Zato progovaram kroz slike koje sintetiziraju neke probleme u društvu... Prema poremećenim vrijednostima u društvu stvaram kritički odmak što u mojem radu izaziva ironični diskurs s namjerom da potakne na razmišljanje.“ Posljedično, njegov je rad nerijetko mračan i uznemirujući. On se ne nastoji dopasti već ukazati na iščašene društvene vrijednosti, na anomalije koje su postale pravila u današnjem svijetu. Ne može se ipak reći da pri tom zapada u mistično mračnjaštvo i očaj. Moć humora i ironije, jetki cinizam i golema kreativna energija u sprezi s estetskom dojmljivošću i snagom njegovih radova čine Lovru Lapuha vrlo plodnim i konstruktivnim autorom čija izrazito živa kreativna misao ne može proći nezapaženo.

Ž I V O T O P I S

Lovro Lapuh rođen je u Zagrebu 14.02.1979. Srednjoškolsko obrazovanje završio je u „IX.Gimnazija“, Zagreb i diplomirao na ALU Zagreb u klasi prof. Duje Jurića 2007. godine, smjer slikarstvo. Trenutno zaposlen kao profesor likovne kulture na određeno u Općoj privatnoj Gimnaziji, Zagreb.

S A M O S T A L N

- 2003. samostalna izložba AKC Attack, Zagreb
- 2004. samostalna izložba Močvara, Zagreb
- 2008. SMEG, galerija CEKAO, Zagreb
- 2009. Pomaknuti zapleti, AKC Medika, Zagreb

E I Z L O Ž B E

- 2009. TUC, galerija Vladimir Nazor, Zagreb
- 2015. 4G, galerija Greta, Zagreb
- 2016. Diverzije Smisla, galerija Matice hrvatske, Zagreb